

китѣ, които сѫ означени въ слѣдующите членове, се заплашатъ отъ лицата, върху които сѫдѣтъ ги е възложилъ, а всичките други окончателно се приематъ за смѣтка на хазната.

Чл. 618. Отъ тѣзи, които сѫ осаждени да платятъ сѫдебните разноски се зематъ:

1) парите за пътните разноски на лицата, които сѫ извѣршили слѣдственни дѣйствия;

2) възнаграждението за вешитѣ людѣ, за свидѣтелите и за други лица въ случаите и въ размѣръ, които се опредѣлятъ по долу, и

3) разноските за пазението и испращанието на вещественни доказателства, за извѣршването на химически и тѣхнически издирвания и за напечатвания различни обявления въ вѣстниците.

Чл. 619. Лѣкарите, които се нахождатъ на служба, както и волнопрактикующите отъ тѣхъ, кога се призоваватъ за сѫдебно-медицински изслѣдвания, вънъ отъ мястото, гдѣто се нахождатъ, получаватъ възнаграждение съгласно правилника за възнаграждение на лѣкарите по извѣршването сѫдебно-медицинскo изслѣдование по углавни дѣла.

Чл. 620. Вѣщите людѣ, които не сѫ лѣкари, както и свидѣтелите и другите непричастни до дѣлото лица, които се призоваватъ при слѣдствието и въ сѫда на разстояние повече отъ десетъ километра, получаватъ пътни пари на километръ отъ 10 до 20 стот. по усмотрѣнието на сѫда, а призованиятѣ, които пѫтуватъ по желѣзницата или парагодите, взематъ за отиване и връщане платата за мяста отъ трети класъ. Освѣнъ това, както единия,